

3 hónapnyi boldogság

Mikor közölték velem, hogy Hollandia helyett csak a finnországi Lahtiba mehetünk, végigfutott rajtam a hideg. Mintha csak valami jóslat lett volna: még fázni fogsz, Renikém...

Aztán mikor a visszafele útról kérdeztek, hogy melyik géppel jöjjünk, azt mondtam, minél korábbival, csak hadd lehessen már itthon!

A kiutazás előtti és utáni napok pityergéssel

teltek: a búcsú mindig nagyon fáj. Nehéz itt hagyni családot, barátot, szerelmet...

Ám a szomorúság nem tartott sokáig. Egészen pontosan addig, míg bele nem vetettük magunkat a város pezsgő mindennapjaiba.

Az első hetünk a város és a környék feltérképezéséről szólt.

Meg hogy egyáltalán megtanuljuk a haza utat, ha egyedül kóborlunk valahol.

A szállásunk – nem kis túlzással – szerintem tökéletes volt:

belvárosi, napos, tágas, meleg,

A gyakorlati helyünkön –

Olyan segítséget kaptunk, melyet soha nem fogunk tudni viszonzni, hacsak a tisztességes munkánkkal nem tettük meg máris ezt.

A gyerekek olyan örömet és boldogságot csaltak szívünkbe, melyhez hasonlót még sosem éreztem. Ez egy teljesen más fajta boldogság, mint amiben eddig részem volt.

Hogy az egyetemi élet milyen volt?

Forró, magával ragadó, lenyűgöző.

Azt hiszem, különösen szerencsések voltunk, amiért ezzel a bandával hozott minket össze a sors.

Spanyolok, olaszok, franciák, írek, és még sorolhatnám. Mosolygós lányok és kedves fiúk, akik imádnak élni. Kell ennél több?

Hétről hétre új élményekkel gazdagodtunk, az unalom ismeretlen volt számunkra. Arról nem is beszélve, milyen fantasztikus emberekkel ismerkedhettünk meg! Különös kapcsolatok szövődtek közöttünk, mindannyian összetartottunk, hiszen egymásra voltunk utalva. Az Erasmus összekovácsolt bennünket.

Végül utolsó nap már azért sírtunk, hogy miért a korábbi géppel megyünk haza, hiszen még ott tölthetnénk velük egy fél napot!

Egy jó tanács a leendő Erasmusoknak: ne habozzatok! Ha gondolkodni kell, hát akkor csak azon, hogy ne 3, hanem 5 vagy 6 hónapra menjetek! És ne féljete! Használjátok ki minden pillanatot, mert néhány hét, és újra itthon találjátok magatokat.

Köszönöm ezt a fantasztikus lehetőséget! Soha nem fogom elfelejteni egyetlen percét sem Erasmus

nyugodt.
mindkettőn – rendkívül kedvesen fogadtak minket.

életemnek.

Nähdään Suomi!

Nádasdy Renáta

PTE-ETK-SZKK

Szociális munka

III. évfolyam, nappali